

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 6. Quantum admirati sint S. S. Patres terminos aquarum à Deo positos
ne transirent fines suos?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

omnipotentis, & naturam ipsam vndarum refranantis. Cùm enim natura aquis locū tribuerit supra terram; nisi naturæ author aquas, velut in vtre congregasset, ijs utiq; subsidentes terræ omnes vndique cooperirentur. Id ne fiat, diuina manus obstat. At, quia aquas tam diu domitas aspicimus, consuetudo nobis ademit admirationem.

§. VI.

Quantum admirati sint SS. Patres terminos aquarum à Deo positos, ne transirent fines suos?

S. Ambr.
orat. de o-
bitu Sat-
yri.

Sed non ademit S. Ambrosio dicenti: *Nonne omnes Dei gratiam jure miramur, cùm aduertimus, quòd insensibilis natura, quadam sensibili ratione, suos fluctus coërceat, & fines suos vnda cognoscat?* Nec ademit admirationē

**S. Chry-
sost. hom.
ad pop.**

S. Chrysostomo; qui cùm videret mare, intra fines suos, non esse tranquillum, sed turbatum, & ferox, & vndosum, & in morem montiū, procellis metuenda altitudine erectum, ac, resonante vnda boans, admirari satis non potuit sapientissimam diuinæ virtutis potentiam, quæ, multis locis, tantæ ferociæ, non rupes & saxa, sed fragilem duntaxat arenam obiecit; quâ tam vehementer impetus excipitur, frangitur, & eò, vnde

irruit,

irruit, quasi per ludum, refunditur, ut
dubites, fortiusne insultrum faciat, an
reciproco impetu, potentiùs cogatur re-
silire? Neque ipse Dauid hîc fuit sine ad-
miratione, cuius illa sunt: *Eleuauerunt flu-
mina, Domine; eleuauerunt flumina vocem suam.* Psal. 92. 4.
*Eleuauerunt flumina fluctus suos, à vocibus a-
quarum multarum. Mirabiles elationes maris,
mirabilis in altis Dominus.* Secuti sunt eum
& alij, inter quos, in aquarum & terræ con-
tinentis cõiunctione miratur Theodoretus **Theodo-
ret. serm.**
*ineffabiles fluctuum saltus, & prouidentie fra-
num, quod illis iniectum est, & quo impediti* 2.
*terras inundare nequeunt. Sed cum contra a-
renam, cum impetu, feruntur, positos tamen si-
bi terminos pertimescunt; & dum legem sibi à
Deo latam illic inscriptam vident, instar con-
tumacis equi, qui à sessore freno retractus col-
lum reflectit, retròq; cedit, refugiunt, quasi &
eius facti illos pœniteat, quod arenis appellere
ausi sint.* His talibus, satis videtur **DEVS**
prospexisse damnis aquarum, immo impen-
dio magis animus gaudebat illis, quando
littora intuebantur, & vel saxeam, vel are-
nosam illam maris custodiam; in qua **DEI**
curam & prouidentissimam gubernatione
suspexit **Basilius** *nudantem aquis dorso, qui-* **Basil. Sc-**
busdam

leue. orat. *busdam velut in cellis maria concludentem; di-*
imperio in abyssum utitur, pro claustro & are-
na. quasi habena formidabili mare continet, ter-
ram liberam seruās à Pelagi eluione: esto ven-
torum impetū ad terrā mare propellatur. Fer-
tur illud quidem fluctibus altè elatum: ubi verò
terminos attigerit, reuertit, refugitq;, & Do-
mini vocem littoribus inscriptam, cum intui-
fuerit, curuatis fluctibus termini positorem ad-
orat. Cūmq;, terram violentè feriat, referitur,
ac diuini imperij memor refertur in fugam.
Quare placidè purpurascens adulatur vicine
continenti, quasi mollibus vlnis terram comple-
ti occupet; semper Domini præcepto cohibitur,
& tantum non singulis momentis audire natū.
Congregentur aquæ in locum vnum, & ap-
pareat arida. Et manet præcepti memor aren-
vinctū; nec, præ victoris reuerentia, vincula
violat, vocemq;, Propheta ratam facit: T E R-
MINVM POSVISTI, QVEM non trans-
gredientur. Quod cum ita sit, an non in
omnes iras & Diras deriuant illi homines
quibus earum Cōditor itidem leges posuit
quas tamen transgrediuntur, ipsis marinis
fluctibus inobedientiores? Nulla eos præ-
cepta, nulli limites coërcent; & indignat-
tur, si fluuius inundat, & pascua arenis

moq; maculat? Astricti sunt illi diuinis mā-
datis; nulla astrict⁹ est lege DEVS, vt aquas
cohibeat à nocuentis: quamuis tamen ea
mortales millies meruissent pati, nihilomi-
nus vix semel eos pessumdat; sed potentiā
suā eluiones ab eis abarcat.

§. VII.

*Potestas etiam Sanctis quibusdā data, ad a-
quas, certis limitibus, coercendas.*

Quæ bonitas vt intelligatur, potestatem
in aquas subinde, & Sanctis suis DEVS con-
cedit; quorum vis illa, sine inundationi-
bus, aut violentia fluctuum, non inclaresce-
ret. Eorum autem vis est virtus DEI. Itaq;
in seruis suis, ostēdit Dominus vires suæ bo-
nitatis: vt, si miremur, in hominibus, quod
in illis gratia est, multo magis miremur, in
DEO, quod in illo natura est. Quam stupen-
dum fuit, Moyse populum, per mare rubrū,
ducēte, erectos hinc inde, murorum instar,
stetisse immobiles fluctus, & siccum DEI
cultoribus transitum dedisse? Quantæ ad-
mirationis fuit, cum Iordane diuiso, & ma-
ris exemplum sequente, idem effecit Iosue?
An autem hæc, in veteri Testamento dun-
taxat contigerunt? Etiam, in nouo, legim⁹,
similia contigisse. Fantinus Syracusanus,

Exod. 14.

Iosue 3.

Marul. li.

2. cap. 2.

M Balza-